SPEJDERNES MAGASIN

33. Årgang Oktober 1949 Nr. 8

Spejderchefen *har fået tildelt* Bronce-Ulven

Den 19. november, når korpset fylder 40 år, har vor spejderchef *Ove Holm* samtidig været spejder i 40 (fyrretyve) år, idet han som bekendt var Danmarks første patruljefører og ved sin iver og energi, der allerede dengang i 1909 var et kendetegn for ham, gav stødet til, at spejderbevægelsen voksede frem her i Danmark.

Også ude i verden har man fået øjnene op for Oves kolossale indsats både for spejdersporten i hans fædreland, men så sandelig også for det internationale spejderarbejde på tværs af alle landegrænser.

I 1934 indstiftede Den internationale Komité, der gennem tiden har talt spejderbevægelsens mest fremtrædende ledere blandt sine medlemmer, BRONCE-ULVEN, som den højeste internationale udmærkelse, der »udelukkende kan tildeles for fremragende international indsats for spejderbevægelsen« og som »kun kan tildeles efter indstilling fra Den internationale Komité«. Hidtil har kun 4 mennesker i verden modtaget denne enestående udmærkelse: *Lord Baden-Powell of Gilwell* i 1935 og i 1937 *Dr. Walter de Bonstetten* (Svejts) for grundlæggelsen af den internationale spejderhytte i Kandersteg (se Sp. Mag. maj 1948), *Herbert S. Martin* for hans arbejde som direktør for Det internationale Bureau siden 1920 og *J. S. Wilson* for hans indsats som Camp Chief på Gilwell Park, førertræningscentret ved London.

Bronce-Ulven er altså en uhyre eksklusiv udmærkelse, og enhver dansk spejder og ulveunge vil føle stolthed ved at erfare, at Ove Holm nu som den femte i verden og som den første i 12 år har fået tildelt Bronce-Ulven.

Overrækkelsen blev foretaget af oberst Wilson i hans egenskab af direktør for Det internationale Bureau og foregik ved indledningen til konferencen, der blev holdt i forbindelse med 4. World Rover Moot i Norge.

Og hvad har Ove Holm ikke betydet for dansk spejdersport! Den efterfølgende oversigt vil du sikkert finde for summarisk, men i al almindelighed gælder det, at man ved at redegøre for Oves »spejderhistorie« samtidig beskriver korpsets historie — i den grad har Ove i mere end en menneskealder præget vort korps og har ved sin spejdermæssige indstilling, sine store administrative evner og sit rolige overblik betydet mere for korpsets trivsel og vækst end nogen anden.

Som nævnt var han i 1909 korpsets første patruljefører, i 1911 blev han TA i 1. Hellerup trop og året efter TF for 2. Hellerup. I 1916 ledede han for første gang et korpsforetagende, en stor opvisning på stadion, og samme år startedes »Spejdernes Magasin« med Ove som bladets første redaktør. I 1922 deltog han som den første danske fører i et Gilwellkursus i England og var medvirkende til Gilwelltræningens indførelse her i landet nogle år senere og kort efter udnævntes han til korpsinstruktør.

Bronce- *Ulven*

Da ritmester Lembcke i 1923 gik af som spejderchef, fik Ove den faktiske ledelse af korpset og stod i spidsen for den 2. verdensjamboree på Ermelundssletten i 1924. Som tak og anerkendelse for sin indsats her modtog han korpsets højeste udmærkelse, Sølvulven. I 1926 blev han formand for forretningsudvalget og i 1929 formand for korpsets bestyrelse, og samme år stod han i spidsen for de 1200 danske deltagere i den 3. verdens jamboree i Arrowe Park i England.

I 1930 stiftedes — væsentligst på Oves initiativ — Herbergs-Ringen, den organisation, der står bag oprettelsen og driften af de mange vandrerhjem i Danmark, og det var naturligt, at Ove ved starten blev formand for Herbergsringen, og den dag i dag står han som leder af denne vigtige gren af dansk ungdoms friluftsliv.

I 1931 overtog han 1. Ordrup trop og ledede den lige til 1945.

Selvfølgelig var Ove chef for »jubilæumslejren« i 1935, og samme år gjorde kongen ham til »Ridder af Dannebrog«. En meget stor æresbevisning var det, da han i 1938 blev medlem af Den internationale Komité, bestyrelsen for verdens spejderunionen, som han stadig er medlem af, og året efter modtog han den engelske Sølvulv. Dette var en smuk anerkendelse af Oves store arbejde i den internationale spejdersags tjeneste. Ikke mindst ved de store konferencer, der afholdes hvert andet år med deltagelse fra alle spejderlande, har Ove været med til at præge det internationale spejderarbejde.

Endelig blev Ove som bekendt i 1946 valgt til spejderchef for D.D.S. og som sådan håber vi alle, at han endnu i mange år må virke til gavn for vort korps, som skylder ham så meget.

Torben.

SPORLÆGGERE I TÅGEN

Tågen stod som en mælkehvid mur omkring os, da vi i daggryet begav os ud af lappernes lejr for at påbegynde dagsmarchen over højfjeldet til næste mål. En ældgammel lap fulgte os lidt på vej. Da han skulle til at tage afsked med os, kiggede han længe på os begge og vor udrustning.

»I dag skal I ikke holde jer til de der kompasser og kort« sagde han så med en lille latter, der lod os forstå, hvad han mente om vore hjælpemidler og deres værdi. »Ser I dér i mostæppet«, fortsatte han, »der gik en pakhest i går; han havde en tung byrde, havde han. Han gik samme vej, som I skal i dag. Følg det spor, så klarer I jer. I det her vejr har I ikke andet at gøre, husk vel på det!«

Og så skiltes vi, og efter et øjeblik var han forsvundet i tågen, den samme tåge, der bevirkede, at vi måtte vandre fremad uden at se et glimt af de skønne fjeldvidder omkring os. Time efter time varede denne sporing. Nu og da tabte vi en kort overgang sporet på stenet grund, men så snart vi havde fundet det igen, gik det videre fremad, indtil vi ud på aftenen nåede næste lejrplads, hvor man netop begyndte at undre sig over, hvor vi dog blev af. Sporene havde hjulpet os igennem.

Har I tænkt på sporets betydning? Ikke bare spor derude i fjeldmarker og i skove under fremmede og hjemlige himmelstrøg. Nej, de spor, vi selv sætter. En lejr, en hike, en patrulje, en kammeratskabskreds. Dér sætter du spor blandt dine kammerater — glade, værdifulde spor, eller spor der målløst løber ud og ind mellem hinanden. De spor, jeg tænker på, kalder vi almindeligvis for *minder*. Du ved som spejder, at det er et stort ansvar for den, der lægger sporet på en sporleg. Men har du nogensinde tænkt på, at det er lige så ansvarsfuldt at lave de spor, der skal blive til minder. En god, glad og tjenstvillig kammerat mindes man med taknemlighed og glæde. Skal det lykkes dig at nå så vidt, må du have et godt spor, som fører til målet. Enhver ærlig dreng må gøre sig dette klart. Gode førere, gode eksempler giver sporene.

Men først og fremmest finder vi disse spor, hvor vi søger Kristi førerskab for vort liv. Han er den store sporlægger. Følger vi ham, farer vi ikke vild. Og så bliver du også en af de kammerater, man mindes med glæde.

P. H.

PRÆMIEKONKURRENCE!

På opdagelse i vort modersmål

I de fleste sprog er der sikkert nogle ord, der er ens, hvadenten man læser dem forfra eller bagfra. Sådan er det i hvert fald på dansk! Jeg kan f. eks. nævne ord som **sus** og **Otto** og **mellem.** På forhånd kunne du måske synes, at der kun er et fåtal af den slags ord, men kigger du nærmere efter, vil du sikkert finde adskillige.

For at gøre det sværere, kunne vi jo så forsøge at lave hele sætninger, der er ens forfra og bagfra — som denne: **»En af dem der red med fane«.**

Lad os nu høre, hvor ferm du er til at finde sådanne ord — og evt. sætninger. Alle slags ord (der har mening!) kan regnes med, og ordene må gerne bøjes — altså for udsagnsord f. eks. være enten i navnemåde, i nutid osv.

Hvert ord tæller 1 point, og hvert af ordene i en sætning som ovenstående tæller også 1 point. Svaret sendes til Det Danske Spejderkorps, Fiolstræde 19, Kbhvn. K, og mærkes ORD. Det må være os i hænde *senest d. 25. oktober 1949.*

De tre bedste får hver en knippelgod drengebog. BLIVER DET **DIG?**

Vikingeøkse som gave

Som du sikkert ved, findes der her i landet en stor sammenslutning af gamle spejdere, Sct. Georgsgilderne. Da vikingeskibet »Hugin« i sommer gæstede England, medførte det en original gave til den tilsvarende engelske organisation, »The B.-P.-Guild of Old Scouts«. Det var en 4000 år gammel stenalderøkse på skaft samt et dokument, der bad de engelske gildebrødre modtage denne flinteøkse som tegn på den fred og forståelse, der hersker mellem alle nuværende og tidligere spejdere. Billedet, der er taget på Themsen, viser overrækkelsen af den flotte øksе og dokumentet.

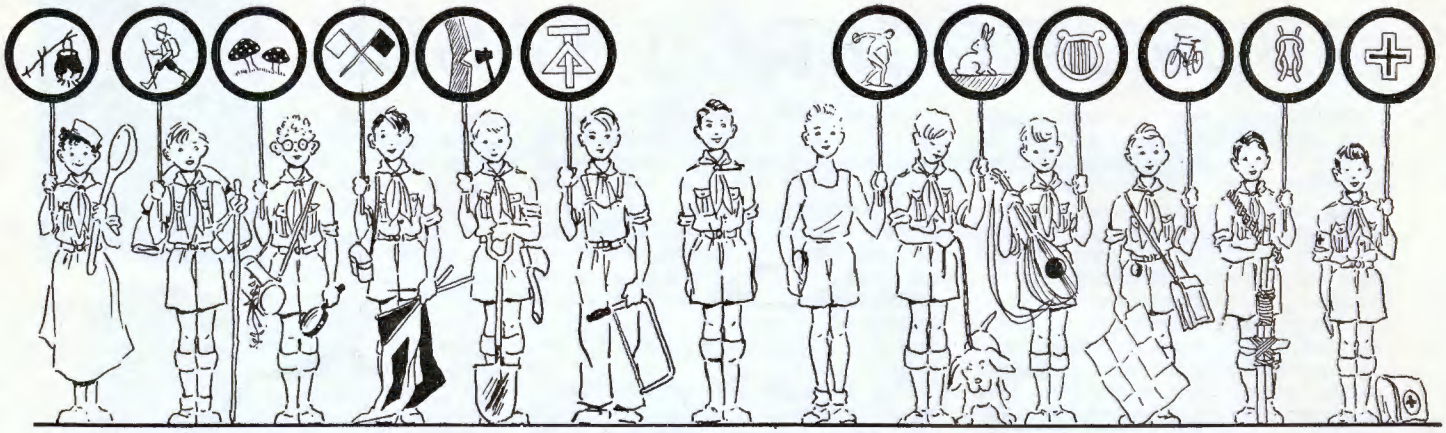

DUELIGHEDSTEGNENES PARADE

Et velegnet optrin til næste forældre- eller tropsfest

Ved tropsfesten eller forældrefesten har det alle dage været noget af et problem at hitte på noget, der — samtidigt med at det vakte tilskuernes interesse — fortalte dem lidt om, hvad det er, vi beskæftiger os med i patrulje og trop, og selv korpsets ellers så anvendelige bog »Spejderfester« giver ikke ret meget på dette område. — Nedenfor bringer vi imidlertid et spejderoptrin, der til fulde opfylder de to ovennævnte betingelser, og som derudover rummer den fordel, at der er en farlig masse medvirkende (nok til to patruljer), så både Per og Poul osv. kan få lejlighed til at komme på de skrå brædder!

Ideen i stykket er den, at hver af de optrædende spejdere repræsenterer et duelighedstegn. De kommer ind på scenen en efter en. Første mand (kokken) går helt frem til rampen ude i højre side af scenen, retter sig op, siger sit vers (se nedenfor) *langsomt* og *tydeligt* og bliver stående. Derefter kommer en anden mand (nødhjælper) ind, går frem til rampen i venstre side og siger sit vers. Tredie mand (vandrer) stiller sig på kokkens venstre side, fjerde mand på nødhjælperens højre side osv., indtil der lige er et hul åbent i midten til epilogen. Spejderne bør på forhånd udtages således, at de mindste kommer til at stå på fløjene, og epilogen er den højeste (f. eks. en PF).

Hver spejder bærer i højre — henh. venstre — hånd et skilt, hvorpå hans duelighedstegn er afbildet; det laves bedst som farveklip af glanspapir og med en diameter af 30—40 cm. Pas på, at de holdes roligt og i samme højde — eller stigende mod midten.

Alle spejderne er — med undtagelse af idrætsmanden og tildels sløjdarbejderen — i reglementeret spejderuniform, så ensartede som muligt, med oprullede ærmer, korte, ensfarvede bukser og læderfodtøj. Iøvrigt bærer de følgende ting, som yderligere understregning af vedk. duelighedstegn:

Kokken: Kokkehue (evt. hvid lejrhue), hvidt forklæde, stor slev.

Nødhjælper: Røde Kors-armbind, nødhjælpstaske.

Vandrer: Rygsæk med oppakning, skistøvler, stok.

Tovværksmand: Redningsreb i løbestik (se evt. maj-nr. af Magasinet!), stokke med besnøringer.

Botaniker: Lup, botaniserkasse, blomster.

Ordonnans: Korttaske, silva, kort.

Signalør: Kikkert, signalflag.

Skjald: Guitar, mandolin eller ukulele.

Pioner: Økse i bæltet, spade.

Dyreven: Hund i snor eller kanin på armen.

Sløjdarbejder: Overall, sav, blyant bag øret.

Idrætsmand: Idrætsdragt, spyd eller diskos.

De enkelte spejdere fremsiger efter tur følgende vers *langsomt* og *tydeligt:*

1. **Lejrkok.**
Hakkebøf og sovs og grød,
det er sikre retter,
sulevælling, snoet brød,
hele lejren mætter.
Jeg er een af dem, der med
kokkemærket vigter,
og balladen finder sted,
just den dag jeg svigter.

2. **Førstehjælpsmærket.**
Ben, der er brækket, ho'der af led,
tilsku'rne let bliver rystet,
det ordner kyndigt spejderen med
førstehjælpsmærket på brystet.

3. **Vandrer.**
Med ranslen på ryg og en lystig sang,
med staven i hånd gennem Dannevang.
På landevejen jeg sålerne slider,
mens den kørende siger: »Tænk, at han gider!«

4. **Tovværksmærket.**
En spejder får mange knuder at løse,
og tovværksmærket er et af de bøse.
Jeg binder knob og splejser ender,
jeg ved præcis, hvor tampen brænder!

5. **Botaniker.**
I skoven går jeg med min grønne kasse,
af blomster jeg kender en farlig masse;
spørg blot om forskellige blomsternavne,
et svar fra mig skal De aldrig savne.

6. **Ordonnans.**
Når, hvor, hvad og hvorledes —
med disse ord ordonnansen smedes.
Det gælder om, at meldingen stemmer,
jeg ingen detalje i skyndingen glemmer.

7. **Signalør.**
Signalering med lyd, med lys og med flag,
det er for mig ingen verdens sag.

Jeg boltrer mig rigtigt med prikker
og streger
og ved på en prik, at I ikke det
grejer!

8. **Skjald.**
Blandt vennerne er jeg den syngende gut;
jeg følger mig selv på guitar og luth.
Jeg kan ramme en tone — hel eller halv,
og *jeg* har duelighedstegnet *skjald!*

9. **Pioner.**
Med økse og spade jeg baner mig vej,
pioner det er *jeg*, så det går som en leg.
Telte og hytter, broer og bål —
en færdig lejrplads er dagens mål.

10. **Dyreven.**
Dyrenes ven, det er mig, kan I tro,
sporet jeg kender til dyrenes bo,
mad til de tamme og mad til de vilde:
Dyreven, det er glædernes kilde.

11. **Sløjdarbejder.**
Jeg er tømrer og snedker, så De kan forstå,
at mine hænder er skruet rigtigt på.
Er der noget, der skal laves, så kald blot på mig,
er der noget, der skal saves — *den* klarer jeg!

12. **Idrætsmand.**
Jeg er idrætsmand, 100 m på 13 sekunder,
2 m i højden jeg tager så munter.
Jeg træner ustands'lig i løb og i hop,
og styrker derved min sjæl og min krop.

13. **Epilogen.**
Mine damer og herrer — disse tolv er vel nok
til at vise Dem duelighedstegnenes flok:
En pioner, en skjald og en ordonnans
og en, der elsker sin kokketjans;
botaniker, nødhjælper, vandrer med mere,
men udover dem er der mange, mange flere.
Et halvt hundred stykker kan man vælge iblandt,
så der er jo nok at ta' — ikke sandt?
Een kan nu bedst li' at tegne og male,
een vil ha' brand og får ild i sin hale,
een samler spor af hare og hest,
een ta'r på sejltur i solskin og blæst;
sin egen lyst kan man roligt dyrke,
for det er jo duelighedstegnenes styrke,
at der altid er *eet*, der nok skal passe
til de evner, man har i sin hjernekasse.
Til sidst kan man hele armen få dækket
med mærker, hvis altså man da er spækket
med energi, for *det* er et slid
og ta'r det meste af ens spejdertid.
— Men — — endnu er alt kun den herligste leg,
et middel, der leder drengen på vej,
der træner hans krop og bruner hans kind,
der hærder hans vilje og styrker hans sind,
så han kan stå fast, når stormen er hård,
beredt på modgang fra ungdommens år.
Og når drengen en dag bliver voksen mand,
og skal gøre en indsats til gavn for sit land,
da viser det sig, at et mål han har set,
og da skal det kendes, at han er *beredt!*

Som *slutsang* kan foreslås f. eks. »Hvad vi vil —«, »Hvis verden du betragter —«, »Løft dit hoved, du raske gut«, eller sidste vers af »Ja, vi er danske spejdere —«.

God jagt — og held og lykke!

(Delvis efter Paul Christensen i »Væbneren«).

Ejer du DEN LILLE SPEJDERBOG?

70 helsides instruktionstavler i lighed med de her viste.

✲

Illustreret oversigt over korpsets historie.

✲

Masser af landspejder stof.

Farvelagte tavler med signalflag, nationalflag og kort.

✲

Skemaer til notater og stort emneregister.

✲

Masser af søspejderstof.

PRISEN ER STADIG KUN KR. [redacted] 3.00

Henvend dig på nærmeste depot! ✲ *Tal med din tropsfører!* ✲ *Skriv efter den!*

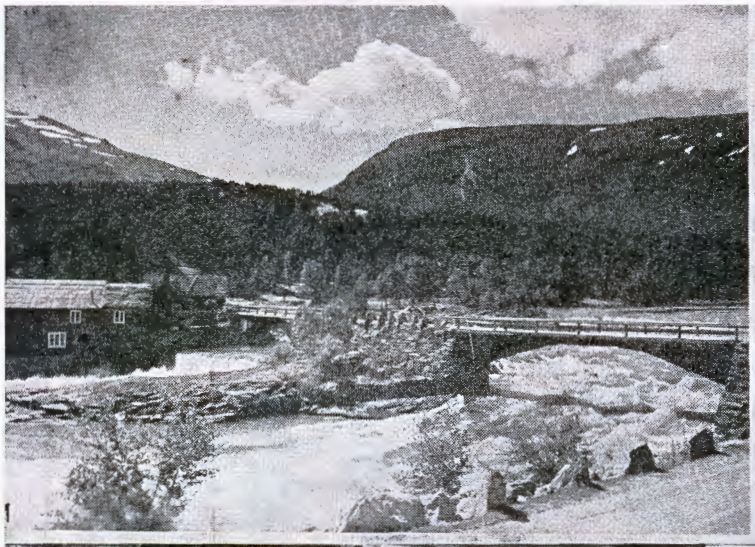

Med 2500 spe

fra 23 n

WORLD MOOT I

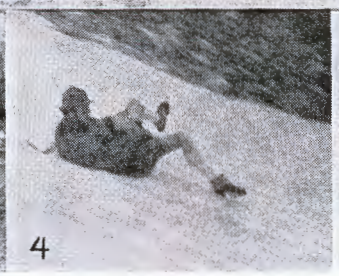

Billederne forestiller:

1. Ottaelven løb tæt forbi lejren.
2. Rover fra Philippinerne smiler til fotografen.
3. Spisebord til 10 mand i en af de danske lejre.
4. „Kælketur" i fjeldet i august måned.
5. Oberst Wilson og kronprins Olav ved åbningsparaden.

Du har ganske sikkert hørt, at der hvert fjerde år afholdes store, internationale jamboreer for spejdere, men véd du også, at de gamle spejdere, roverne, samles hvert fjerde år, to år efter (eller før!) hver jamboree?

Ganske vist var det i år p. gr. a. krigen 10 år siden, at den sidste jamboree havde været afholdt i Skotland. Denne gang var det vort broderland Norge, der havde fået det ærefulde hverv at være værter ved et sådant stort internationalt spejderstævne, et World Rover Moot, som det kaldes.

Det foregik i Skjåk, der ligger midt i det vilde Jotunheimen. Omgivelserne var altså de bedst tænkelige for roversport, og selve lejrpladsen var også fin-fin. Den lå på en stor, flad halvø dannet af den vældige Ottaelv og bevokset med lave fyrretræer. 10 rovere fra hvert land udgjorde et »gjeng«, der sammen med 6—10 gjenger fra andre lande tilsammen dannede et »lag«. På denne snilde måde fik vi rig lejlighed til at sludre og diskutere med udenlandske spejdere, idet vore nærmeste naboer jo alle var udlændinge, i vort lag således bl. a. canadiere, hollændere, englændere, nordmænd og veritable indere med maleriske turbaner, som det tog dem (knapt) en time at tage af og på! Ialt var vi 2500, samlet fra ikke mindre end 33 nationer i alle 5 verdensdele, så skam få den, der ikke benyttede sig af lejligheden til på et eller andet sprog og ved en eller anden form for fagter at søge at gøre sig forståelig over for en eller anden spejderbroder fra et eller andet fjernt og eksotisk land.

At der f. eks. var 34 stoute karle fra Ny Zealand og 23 fra det næsten lige så fjerne Australien, noterer jeg lige i forbifarten — deres rejse om på den anden side af kloden havde varet en bagatel af 7 uger!

Maden i lejren var god og rigelig og — som det bør være — typisk norsk, så det var en god idé, at der i lejrhåndbogen fandtes trykt en tresproget kogebog. Dette forhindrede dog ikke, at vore udmærkede engelske naboer den første aften kom over til os og fremviste en sær gullig, skilt og let slimet substans, mens de næsten grådkvalte spurgte, om de var tvunget til at spise det. Det viste sig, at det var den udleverede surmælk (kefir), der ligner ymer en del, som de intetanende havde kogt, i stedet for, som kogebogen foreslår, at have indtaget den kold med sukker og tvebakker. Selvfølgelig anbefalede vi dem varmt at fortære substansen, men de hoppede ikke på den!

Moot'et blev åbnet af kronprins Olav, der bød alle de fremmede rovere velkommen til Norge og ønskede os en god lejr i den rigtige spejderånd. Også oberst Wilson, lederen af Det internationale Bureau i London, og den norske spejderchef pastor Brekke talte. Efter at kronprinsen under hornfanfarer havde erklæret lejren for åben, gled det internationale spejderflag til tops på paradepladsens kæmpehøje flagstang, og samtidig hejstes de 33 flag på den lange række af flagstænger på markedspladsen. Til det Dannebrog, der vajede fra Danmarks mast, knyttede sig en særlig historie, idet det i de dage var nøjagtigt 25 år siden, det blev hejst over den 2. verdensjamboree på Ermelundssletten ved København, og det har siden vajet over alle de store lejre og jamboreer, hvor spejdere fra vort korps har været med, bl. a. selvfølgelig i alle korpslejrene.

Den første dag gik med indretning af vore lejrpladser, og selv om der rundt omkring blev brugt lidt rigeligt med planker og savede stolper til lejrarbejder (ja, endog søm blev anvendt enkelte steder!?!), satte vi danskere en ære i udelukkende at benytte materialerne på stedet til vore borde, bænke, brændeskjul osv., således som vi hjemmefra var vant til det.

I den påfølgende uge formeligt fløj dagene af sted. Flere gange var vi på herlige ture i fjeldene oven for dalen, hvor vi klatrede og klavrede, sloges med sne, fandt rentakker og fik ømme ankler. Apropos sneen var der en dag arrangeret en særlig udflugt, i hvilken der foruden nordmænd udelukkende deltog rovere fra tropiske lande, som

Med 2500 spejderkammerater fra 23 nationer til

WORLD ROVER MOOT I NORGE

Billederne forestiller:

1. Ottaelven løb tæt forbi lejren.
2. Rover fra Philippinerne smiler til fotografen.
3. Spisebord til 10 mand i en af de danske lejre.
4. „Kælketur" i fjeldet i august måned.
5. Oberst Wilson og kronprins Olav ved åbningsparaden.
6. Brævandring under 3-dages hiken.
7. Mange norske spejdere havde deres kanoer med.
8. Depotet havde dagen igennem fin afsætning.
9. Brev hjem til Guldkysten og Aberdeen.
10. Mørkhudede ægyptiske spejdere med Fez.

ller andet sprog og ved en eller en form for fagter at søge at sig forståelig over for en eller en spejderbroder fra et eller anfjernt og eksotisk land.

t der f. eks. var 34 stoute karle Ny Zealand og 23 fra det næ- lige så fjerne Australien, no- r jeg lige i forbifarten — deres e om på den anden side af klo- havde varet en bagatel af 7 t!

aden i lejren var god og rigelig — som det bør være — typisk k, så det var en god idé, at der jrhåndbogen fandtes trykt en proget kogebog. Dette forhin- le dog ikke, at vore udmærke- engelske naboer den første af- kom over til os og fremviste en gullig, skilt og let slimet sub- s, mens de næsten grådkvalte gte, om de var tvunget til at e det. Det viste sig, at det var udleverede surmælk (kefir), ligner ymer en del, som de in- nende havde kogt, i stedet for, kogebogen foreslår, at have aget den kold med sukker og akker. Selvfølgelig anbefalede lem varmt at fortære substan- men de hoppede ikke på den!

bot'et blev åbnet af kronprins , der bød alle de fremmede ro- velkommen til Norge og øn- le os en god lejr i den rigtige derånd. Også oberst Wilson, le- n af Det internationale Bureau ndon, og den norske spejder- chef pastor Brekke talte. Efter at kronprinsen under hornfanfarer havde erklæret lejren for åben, gled det internationale spejderflag til tops på paradepladsens kæmpehøje flagstang, og samtidig hejstes de 33 flag på den lange række af flagstænger på markedspladsen. Til det Dannebrog, der vajede fra Danmarks mast, knyttede sig en særlig historie, idet det i de dage var nøjagtigt 25 år siden, det blev hejst over den 2. verdensjamboree på Ermelundssletten ved København, og det har siden vajet over alle de store lejre og jamboreer, hvor spejdere fra vort korps har været med, bl. a. selvfølgelig i alle korpslejrene.

Den første dag gik med indretning af vore lejrpladser, og selv om der rundt omkring blev brugt lidt rigeligt med planker og savede stolper til lejrarbejder (ja, endog søm blev anvendt enkelte steder!?!), satte vi danskere en ære i udelukkende at benytte materialerne på stedet til vore borde, bænke, brændeskjul osv., således som vi hjemmefra var vant til det.

I den påfølgende uge formeligt fløj dagene af sted. Flere gange var vi på herlige ture i fjeldene oven for dalen, hvor vi klatrede og klavrede, sloges med sne, fandt rentakker og fik ømme ankler. Apropos sneen var der en dag arrangeret en særlig udflugt, i hvilken der foruden nordmænd udelukkende deltog rovere fra tropiske lande, som her for første gang i deres liv stiftede bekendtskab med stoffet *sne*, ja endog en sneboldskamp blev udkæmpet mellem negre, philippinere, indere osv.

Vi kunne også komme på udflugter til stavkirker, der var 8—900 år gamle, til folkemuseer, til rigtige sætre, gamle gårde og kunstvandingsområder. Nu studser du vel ved at høre tale om kunstvanding, men sagen er den, at Ottadalen er Norges »ørkenegn«, det område, der har mindst nedbør. Dette mærkede vi dog ikke noget til, idet det regnede 10 af de 14 dage, vi var der, men det var nu også første gang i mands minde, sagde de deroppe på egnen.

Desuden havde vi en dag »roverting«, hvor vi hele dagen diskuterede aktuelle rover- og skovmandsproblemer. Hver aften var der masser af små intime lejrbål rundt om i lejren, og lørdag aften et strålende godt lejrbål for alle i hovedlejren og gæstelejren; det varede fra kl. 9—12, altså fuldt tre timer!

Og så, en mandag morgen, startede vi på den store tredages hike i Jotunheimen. Vi var også her inddelt i »gjenger« på 10 mand, men vel at mærke sammensat af 1, højst to mand fra hvert land. I forvejen havde man kunnet vælge imellem ikke mindre end 42 ruter, inddelt efter sværhed og emner, og de fleste valgte en af dem, der førte over Galdhøpiggen, Nordeuropas højeste punkt.

I mit rover fra da han fø grænsen milde no de regn, os, imod hurtigt h ellers så blåfrosse os måtte rygsæk, chen var ning, pro Om aften bål på gårde, Bj helt *inde* varme til nere dire

Vi and til opmål gamle gå spejder-p middagen sæter høj et par sty det for i vi nu *ha* langt ...«

På tre på en fjæ høj top — get trætt opstigning strømpesc stede os i ca. 175 m forsvandt

derkammerater

tioner til

ROVER NORGE

6. Brævandring under 3-dages hiken.
7. Mange norske spejdere havde deres kanoer med.
8. Depotet havde dagen igennem fin afsætning.
9. Brev hjem til Guldkysten og Aberdeen.
10. Mørkhudede ægyptiske spejdere med Fez.

her for første gang i deres liv stiftede bekendtskab med stoffet *sne*, ja endog en sneboldskamp blev udkæmpet mellem negre, philippinere, indere osv.

Vi kunne også komme på udflugter til stavkirker, der var 8—900 år gamle, til folkemuseer, til rigtige sætre, gamle gårde og kunstvandingsområder. Nu studser du vel ved at høre tale om kunstvanding, men sagen er den, at Ottadalen er Norges »ørkenegn«, det område, der har mindst nedbør. Dette mærkede vi dog ikke noget til, idet det regnede 10 af de 14 dage, vi var der, men det var nu også første gang i mands minde, sagde de deroppe på egnen.

Desuden havde vi en dag »roverting«, hvor vi hele dagen diskuterede aktuelle rover- og skovmandsproblemer. Hver aften var der masser af små intime lejrbål rundt om i lejren, og lørdag aften et strålende godt lejrbål for alle i hovedlejren og gæstelejren; det varede fra kl. 9—12, altså fuldt tre timer!

Og så, en mandag morgen, startede vi på den store tredages hike i Jotunheimen. Vi var også her inddelt i »gjenger« på 10 mand, men vel at mærke sammensat af 1, højst to mand fra hvert land. I forvejen havde man kunnet vælge imellem ikke mindre end 42 ruter, inddelt efter sværhed og emner, og de fleste valgte en af dem, der førte over Galdhøpiggen, Nordeuropas højeste punkt.

I mit »gjeng« var der en arme rover fra Guldkysten i Vestafrika; da han første dag kom op over trægrænsen og fik de alt andet end milde norske briser og den piskende regn, der dagen igennem fulgte os, imod sig, ønskede han sig meget hurtigt hjem til palmerne, og hans ellers så sorte hud antog en noget blåfrossen kulør. Et par stykker af os måtte skiftes til at bære hans rygsæk, et hårdt job, da dagsmarchen var 25 km med fuld oppakning, proviant til tre dage og telt. Om aftenen ved det indendørs lejrbål på en af Norges berømteste gårde, Bjølstad i Heidalen, sad han helt *inde i* den store pejs og sugede varme til sig og tog forøvrigt senere direkte tilbage til lejren.

Vi andre benyttede andendagen til opmåling af et par af dalens gamle gårde under ledelse af en spejder-professor og gik om eftermiddagen og aftenen videre til en sæter højt over trægrænsen, hvor et par stykker af os sov i telt i stedet for i den overfyldte lade, »da vi nu *havde* slæbt de telte med så langt...«

På trediedagen var nogle af os på en fjældtur til en næsten 2100 m høj top — trods de efterhånden noget trætte skuldre — og så under opstigningen bl. a. rener, som vi på strømpesokker — i snevejr — listede os ind på, indtil de, da vi var ca. 175 m fra dem, opdagede os og forsvandt i det jordvindende trav, der på et øjeblik fører dem langt bort over blokmarker og bræer. En aldeles pragtfuld oplevelse, men desværre tillader pladsen mig kun denne korte omtale.

Nedturen fra toppen var ret dramatisk, idet den foregik i skyer og tæt tåge og udelukkende ved hjælp af kompasset og kortets højdekurver, men ned kom vi da omsider og fandt resten af vort gjeng samt bussen, der skulle føre os hjem til lejren.

Den sidste dag i lejren gik med at sige farvel og på gensyn til alle de nye venner, man havde fundet, og efter et døgns ophold i Lillehammer med det vidtberømte frilandsmuseum og et andet døgn i Oslo med besøg på Bygdø med vikingeskibene og Fritjof Nansens ekspeditionsskib »Fram«, nåede vi hjem om bord på den rullende »Kronprins Olav«.

Lejren var en meget stor oplevelse, både fordi den fra norsk side var fremragende tilrettelagt og ledet, men også fordi hovedformålet med lejren i så høj grad var nået: At udvide kendskabet til andre folkeslag, at lære at forstå og respektere deres meninger og skabe sig nye venner — for gennem alt dette at medvirke til udbyggelse af den internationale forståelse, som en splittet verden i dag trænger mere til end nogensinde før.

Torben Wolff.

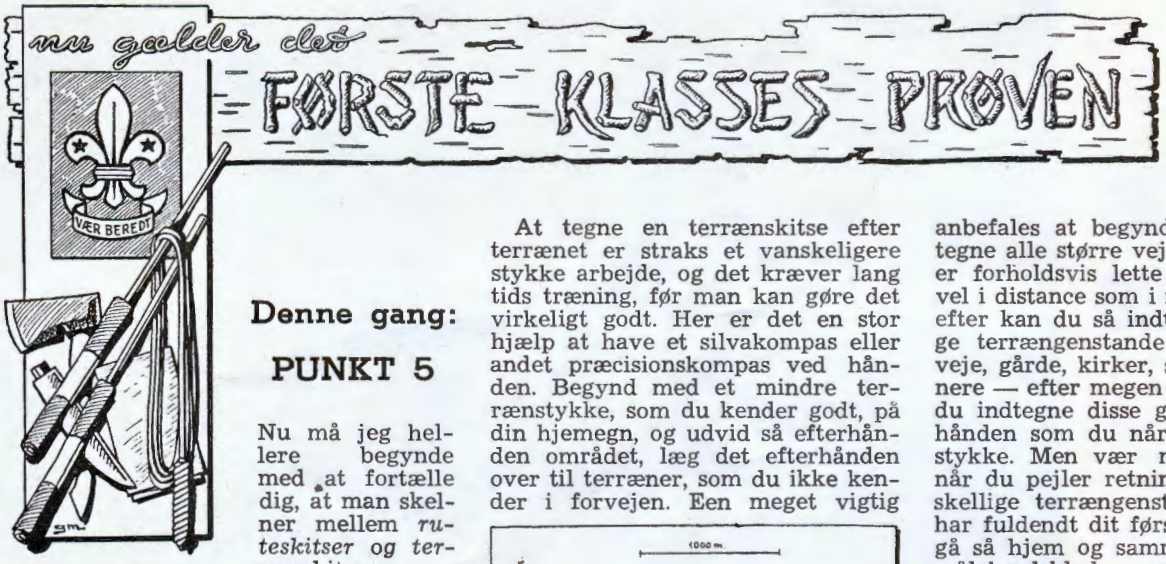

8.

Denne gang:

PUNKT 5

Nu må jeg hellere begynde med at fortælle dig, at man skelner mellem *ruteskitser* og *terrænskitser.*

Ruteskitser har kun det ene formål, at een, der ikke kender vejen, med sikkerhed skal kunne finde netop den rute gennem terrænet, som skitsen angiver, og der indtegnes derfor alt, hvad der kan gøre det lettere at finde netop den angivne vej gennem terrænet, *men intet andet.*

En terrænskitse

er derimod en skitse af et begrænset område, og den skal være ret udførligt udarbejdet.

Der står i punkt 5b i 1. klassesprøven, at du skal kunne tegne en kortskitse efter et kort. *Det vil altså sige en terrænskitse.*

Og her gælder det blot om at være omhyggelig, når du aftegner målebordsbladet, brug en meget spids blyant, så du ikke får for tykke streger, og husk frem for alt at angive målestok.

Husk også at angive nordpil, det sidste gør dog knapt så meget, dersom du blot altid husker, at papirets lodrette sider da skal angive retningen nord—syd, således at den øverste kant af papiret er terrænets nordlige side. Jeg anbefaler stærkt at anvende et kvadreret stykke papir, det letter arbejdet betydeligt. Også en lineal med cm-inddeling er en god hjælp.

At tegne en terrænskitse efter terrænet er straks et vanskeligere stykke arbejde, og det kræver lang tids træning, før man kan gøre det virkeligt godt. Her er det en stor hjælp at have et silvakompas eller andet præcisionskompas ved hånden. Begynd med et mindre terrænstykke, som du kender godt, på din hjemegn, og udvid så efterhånden området, læg det efterhånden over til terræner, som du ikke kender i forvejen. Een meget vigtig

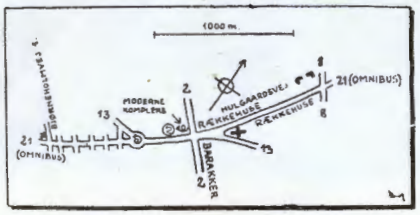

Eks. på ruteskitse gennem en by.

ting må du have i orden først, — det er atter dette med de personlige mål — du må vide, hvor store skridt du tager, både når du går, og når du løber. Disse hjælpemidler, som du jo altid har med dig, skal du nemlig bruge til opmåling af afstandene på din terrænskitse. (For mit eget vedkommende ved jeg, at jeg for at gå 100 m skal tælle 120 skridt — hvordan er det for dig?)

Afgræns nu først et område, du vil aftegne, stil dig i eet af de nederste hjørner (sydvestligste eller sydøstligste) af området, så er det nemmere for dig at få skitsen placeret rigtigt på papiret. Senere, når du har fået god træning i at tegne

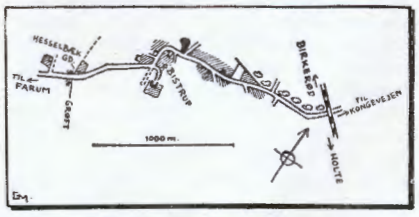

Eks. på ruteskitse på landet.

terrænskitser, kan du begynde, næsten hvor du vil i området. Iøvrigt vil jeg anbefale dig at bruge en ret stor målestok på din skitse, f. eks. er 1:10.000 anbefalelsesværdig — det vil altså sige, at 100 m i terrænet er lig 1 cm på din kortskitse.

Især i begyndelsen kan det også anbefales at begynde med at indtegne alle større veje på skitsen, de er forholdsvis lette at udmåle såvel i distance som i retning, og derefter kan du så indtegne alle øvrige terrængenstande såsom mindre veje, gårde, kirker, skove o.s.v.; senere — efter megen træning — kan du indtegne disse genstande efterhånden som du når ud ad et vejstykke. Men vær meget nøjagtig, når du pejler retningen til de forskellige terrængenstande. Når du har fuldendt dit første mesterværk, gå så hjem og sammenlign med et målebordsblad — og du vil sikkert første gang opdage, at det slet ikke er noget mesterværk. Men lad ikke dette slå dig af pinden, der skal virkelig øvelse til, lær af de fejl, du kan konstatere ved sammenligningen med målebordsbladet — og prøv så igen.

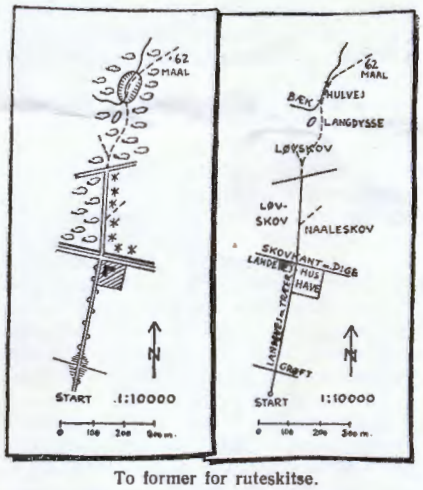

To former for ruteskitse.

Og så er der ruteskitsen.

Den tegner man i almindelighed, samtidig med at man gennemvandrer ruten, og her gælder naturligvis også, hvad jeg før sagde om målestoksforhold, nord- og sydretning o.s.v. Når du nu traver ud ad vejen, læg så godt mærke til kilometerstenene — vel at mærke, hvis der er nogle på den vej, du traver på; de er nemlig en dejlig hjælp ved udmålinger af vejdistancen. Kommer du til et vejkryds, et skovhjørne eller andet, du skal have indtegnet på ruteskitsen, så behøver du jo blot at skridte afstanden ud fra sidste kilometersten.

Går du ad en stærkt slynget vej eller sti, nøjes da med at gå een slyngning igennem og indtegn denne, før du fortsætter, så skal det nok gå.

På ruteskitsen kan du vælge mellem to måder at angive de forskellige terrængenstande på. Du kan enten tegne dem ind på skitsen med de almindelige signaturer, som du jo nu kan til ug, eller du kan nøjes med på rette sted på skitsen at skrive ganske almindeligt f. eks. løvskov. (Se tegningen).

Og så vil jeg betro dig, at det er mægtigt interessant at arbejde med skitsetegning. God fornøjelse!

Punkt 5c, afstandsbedømmelse.

Afstandsbedømmelse er absolut en træningssag, det er nemlig en virkelig kunst. De korte afstande er de nemmeste at bedømme, derfor er det en god hjælp, når du skal bedømme lange afstande, da at de-

Afstands- og især mængdebedømmelse kan være meget svært.

le strækningen i to dele, og så bedømme dem hver for sig, du kan så sige, der er ialt højst så langt, og mindst så langt, og tag så gennemsnittet, så er det ikke meget galt.

Naturligvis er der flere forhold, der spiller ind ved afstandsbedømmelse, f. eks. belysning og sigtbarhed, om der er stærkt bakket terræn mellem dig og målet, om målet ligger højere eller lavere end det sted, du står, og således kunne jeg nævne mange forhold, men da afstandsbedømmelse og herunder naturligvis også højdebedømmelse er et fag, man kun kan lære gennem megen øvelse, vil jeg prøve her ganske kort, at give dig nogle små huskeregler, hvor afstanden let snyder dig.

Afstande synes større, end de er, når

— du måler langs vandløb, gader og veje,

— den genstand, du måler til, ligger i skygge,

— det er tåge, tusmørke, snetykning, eller luften flimrer af varme,

— afstanden går over en dalsænkning,

— du ligger ned eller knæler,

— du ser imod solen.

Afstande synes mindre, end de er, når

— det er meget klart i vejret,

— genstanden er belyst af solen,

— afstanden går over vand (hav og sø),

— du bedømmer op eller ned ad bakke,

— du står med solen bag dig.

Skal du finde afstanden til et sted, der giver ekko, kan du ved et skrig eller fløjt få at vide, hvorlænge det varer, inden du hører ekkoet. Går der netop 2 sekunder, har lyden bevæget sig 660 m, og afstanden er da 330 m, da lyden jo har gennemløbet afstanden 2 gange.

Iøvrigt vil jeg anbefale dig stærkt at sætte dig godt ind i alle de rigtigt spejdermæssige metoder at måle afstande og højder på, som er omtalt i »Den lille Spejderbog« på siderne 282—284. Herunder f. eks. *højdemåling:* blyantsmetoden, fældemetoden, skyggemetoden, 1+9 metoden, og til afstande: — tommelfingermetoden, Napoleons-metoden samt især trekantmetoden og den snilde metode, Gamle Ravn fortalte om i Magasinet i oktober 48.

Tag så fat med iver på de opgaver vi her har beskæftiget os med — der er virkeligt stof til såvel patrulje- som tropsture og ikke mindst til selvstudium.

Med spejderhilsen

GAMLE RAVN FORTÆLLER:

om et par canadiske „LAMPETTER"

Her er en idé til udsmykning af patruljehjørnet: Et par canadiske lampetter. Det fornødne materiale består af: 2 fyrsvampe, et stykke ståltråd, 2 søm, et stk. smørrebrødspapir og 2 stearinlys.

Fyrsvampene kan nogenlunde nemt fremskaffes ved en omhyggelig iagttagelse i skovene. De er forholdsvis nemme at få af et udgået træ eller i hvert fald, hvor de sidder på død bark.

Den side af svampen, som har vendt ind mod træet og altså er svag buet, flades ud ved hjælp af kniv, økse eller sav. Af ståltråden laves to øskener, hvis spidser bøjes og hamres ind i svampen, således at svampen kan hænges op på væggen med et søm. Med en smal, skarp kniv skæres hul foroven til lyset.

Lav en **lysmanchet:** klip af smørrebrødspapiret en cirkelrund skive, klip frynser i kanten, sæt lyset i centrum og kram manchetten sammen om lyset. Lysmanchetten forhindrer stearinen i at dryppe ned fra stagen.

NB!! Pas på tre ting: 1) ikke lyset for tæt ved loftet, 2) ikke brænde lyset for langt ned, så der går ild i manchetten, og 3) få ikke svampen til at *gløde.*

Sagde jeg!

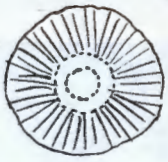

Korpset rundt

Vil du gerne være patruljefører?

Ja, du må selvfølgelig undskylde — jeg ved godt, at det er et fjollet spørgsmål, for selvfølgelig vil du gerne være PATRULJEFØRER! — Hvem vil ikke det, for det er så ubetinget den allerbedste tid, man har som spejder, og foruden det, at det altid er rart at få lov til at *prøve selv*, så er det jo altid en ære at blive udvalgt mellem så mange dygtige spejdere.

Det er altså ikke derfor, jeg spørger; — men har du nogensinde skænket det en tanke, hvor uhyre let det er at blive det? Det er nemlig *ikke* altid den, der er den stærkeste, — den, der løber den fineste 100 meter eller den, der kort sagt er den raskeste til al slags leg og sport. Det er naturligvis ingen skade til; men langt vigtigere er det, at det er en gut, der forstår at holde et givet løfte, og som kan skabe orden og præcision, således at hans tropsfører ved, at når *han* har sagt, at til den og den tid er det i orden, så skal der mindst et jordskælv til for at forhindre den patruljefører i at sørge for, at det også er det.

Det er *ikke* den gut, der bliver hjemme, når det regner en smule — eller ham, hvis uniform lige var i vask — eller som »troede«, at det ikke var i uniform; og det er heller ikke den, der mener, det hele er lavet kun for *hans* skyld og fornøjelse, og som såmænd godt kan gå i biografen i stedet for, når bare han sender afbud; men *det er ham, der forstår, at der følger et ansvar med at være fører* — patruljefører eller andet — ham, der forstår, at en førers job er at ofre sig for sine kammerater i betydelig højere grad, end han fik lejlighed til som menig spejder. Ham, der forstår, at hans fører har gjort et stort arbejde i håbet om, at turen skal blive god og vellykket, så den kan blive til glæde for hans spejdere, selvom han måske så selv må give afkald på noget andet, og som måske har brugt det meste af sin beskedne fritid på at gøre det *rigtigt* godt; — *han* er den fører, vi har brug for.

5. Odense — Sct. Georgs trop.

Den første søndag efter sommerferien havde Århusspejderne mønstring, der om formiddagen omfattede et by- og skovløb, hvorfra billedet er hentet. Det viser en af opgaverne, et tørklædeløb, hvorunder patruljen samtidig skulle finde en bestemt artikel i avisen! Om eftermiddagen var der parade, hvor spejderchefen, ulvelederen Strix og rektor Brorson Fich talte.

En begivenhedsrig Englandstur.

havde 20 spejdere fra *Gelsted* nær »Hylkedam« på Fyn til frændetroppen i Kensington ved Oxford, hvor vi var indkvarteret hos vore engelske spejderkammerater.

Første dag hvilede vi ud og vænnede os til den engelske kost, og om aftenen var der en storstilet modtagelsesfest med sange, lege, sketch og dans. — De øvrige dage gik med badning i Themsen, udflugter til Gilwell Park — Englands »Hylkedam«, som blev gæstet to gange, og hvor vi havde mange oplevelser sammen med franske, belgiske og engelske spejderkammerater. Selvfølgelig besøgte vi også Oxford universitetet med dets 32 kollegier der alle er over 700 år gamle, og vi var i Londen og i Shakespeare's fødeby Stratford-on-Avon. Om søndagen var der arrangeret en særlig spejdergudstjeneste i Kensington kirke, og dagen efter havde vi landskamp med englænderne, hvor vi — som gode gæster — lod englænderne vinde! Ved aftenens lejrbål fik vi deres tropsstander overrakt som gave. Alt i alt en uforglemmelig tur.

Danske spejdere slukker norsk skovbrand.

Medens Sct. Olavs trop fra Århus lå i sommerlejr ved Kristianssand i Norge, fik de chancen for at udføre en rigtig good-turn.

En aften kom en norsk kaptajn og fortalte, at der var opstået en skovbrand ikke ret langt fra lejren. Alle spejderne blev omgående udkommanderet til slukning. Branden havde på det tidspunkt ret godt fat og spændte over et område på ca. 15 kvadratmeter. Alle gik i gang med at slukke med ris og kviste, mens kaptajnen alarmerede militæret fra Kristianssand.

I løbet af en halv time ankom der en del soldater, men da havde spejderne allerede ilden under kontrol og soldaterne kunne drage hjemad igen.

Efter branden udtalte kaptajnen til spejderne, at deres arbejde var godt og hurtigt udført, og at de var nogle tapre, danske gutter, idet branden efter hans mening var faretruende og meget let kunne have bredt sig i det tørre vejr.

Til tropsråd og forældre!

Tropsrådet i den odenseanske Fruens Bøge trop har udsendt flg. ikke helt almindelige indbydelse til de øvrige forældre i troppen:

Rystende, mimrende oldinge!

Er blodet standset i årerne? Værker ryggen af gigt? Hvis ikke, hvorfor sidder I da og lumrer i kakkelovnskrogen. Kom ud under bøgens kroner som vore unge krigere og vis, at blodet endnu bruser frit.

Vi, oldermændene for FRUENS BØGE TROP, udfordrer jer herved til at møde os i ædel dyst lig vore krigeres turnering på telt- og feltfod på »Hylkedam«s stepper, medens vore squauer hviler under fortets lune stråtag.

Tag handsken op, og vi skal formå divisionschefen til at arrangere det fornødne — eller mærk jer selv for livstid som affældige vrag.

Vi har talt.

På rådets vegne:
Chr. Hansen.

Tonkawa-stammen, Næstved kalder!

Det indre og det ydre af vor nye hytte

For første gang er troppen repræsenteret på Magasinet's sider. Tonkawa Stammen (2. Næstved trop) består for øjeblikket af 42 spejdere, skovmænd og førere og har nu bestået i 4 år og er stadig i god fremgang. Sommerlejren, der i år gik til Silkeborg, var en kombineret cykle- og standlejr, og ved den idylliske Borresø tilbragte vi de første 4 dage. Herfra fortsattes over Vejle til Odense, hvor vi blev i 3 dage, inden turen atter gik hjemad.

I foråret afholdt troppen et enkeltmandsterrænløb, hvor byens drenge deltog. Det var en udmærket agitation, idet troppen i tiden derefter voksede fra 17 til 34 spejdere. Desuden har vi deltaget i en af Sct. Georgsgildet arrangeret konkurrence, hvor vi var ubeskedne nok til at hjemføre 1. pladsen for patrulje og trop foran de grønne og søspejderne.

I denne tid arbejder vi på den nye spejderhytte, som er fælles for begge spejdertroppe og -flokke i byen, og vi regner med indvielse hen på efteråret.

NYE VÆBNERE OG RIDDERE

VÆBNERE:

Tonkawa Stammen, Næstved:
PF Jørgen Brask.
1. Ordrup trop:
Hans Tovborg Jensen.
1. Absalon, H.K.D.:
PF Ib Søderberg.
Bispebjerg trop:
Erik Tidsvilde.
Raymond Lafraintz.
Richard Mejer.
Anker Jacobsen.
Benny Pedersen.
Erik Boel Larsen.
5. Frederiksberg trop:
PF Svend Hansen.
PF Per Jensen.
PA Freddy Andersen.
PA Poul Nielsen.
4. Godthåb trop:
PA Ernst Mortensen.
Jess Nielsen.
Paul Ipsen.
5. Odense, Sct. Georgs trop:
PA Jørgen Simonsen.
sp. Ib Israelsen.
Sp. Martin Halbro.
7. Aarhus trop:
PF Bent Jørgen Madsen.
1. Glostrup trop:
Ole Gøderup Jensen.
1. Godthåb trop:
PF Ole Ross.
PF Finn Andreasen.
PA Finn Larsen.
PA Gunnar Hauerberg.
Sp. Flemming Nielsen.
Sp. Otto Hessellund.
Sp. Leif Antvorskov.
Dyssegård trop:
PF Arne Jensen.
PA Ole Rehfeld Jacobsen.
Hans Byrge Sørensen.
1. Assens trop:
Skm. Stefan Haladyn.

RIDDERE:

1. Ordrup trop:
PF Carl Erik Wegener.
1. Absalon, H.K.D.
Skm. Walter Petersen.
Skm. Flemming Petersen.
Skm. Arne Mortensen.
4. Godthåb trop:
PF Leo Kapatoff.
PF Eigil Pedersen.
1. Aarhus trop:
Ebbe Lintrup.
1. Glostrup trop:
PF Per Ørum Pedersen.
Kongsvang trop:
Knud Aage Madsen.
3. Nyboder trop:
PF Hans Erling Ortmann.

VANDRINGER

60 km.
5. Frederiksberg trop:
PF Svend Hansen.
PA Freddy Andersen.
Falkonerspejderne, Fr.-berg:
Finn Taksøe-Jensen.
2. Thisted trop:
PF Bjarne Mikkelsen.
Skm. Svend Agerholm.
Skm. Ib Simonsen.
Skm. Erik Herly.
Sp. Morten Folke.
Sp. Gunner Jensen.
1. Nyboder trop:
Benny Bidstrup.
Kong Hans trop, Ålborg:
PF Ingo Erling Høgh.
PA Hans Jørgen Mortensen.
Anders Kurt Høgh.

100 km.
3. Nyboder trop:
TA Per Benth Hansen.

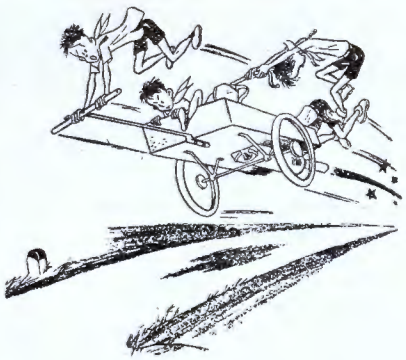

»Skarnbasserne« fra 1. Mageløs trop har fået en jet-patruljekærre!

NYHEDER FRA DEPOTET
ER GODE KONFIRMATIONSGAVER

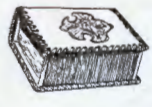

GÆSTEBØGER
eller **dagbøger** — meget smukke i pluviusin — skind eller træ
14.50 — 19.50 — 22.50 — 24.50

Tændstiketuier
lyst skind m. flettet kant
alm. størr. **3.75** — stor størr. **8.50**
patineret bronce **3.75 — 7.50**

PAPIRKNIV af ben,
smukt dekoreret i flere farver.
Kan bruges som bogmærke **5.00**
Bogmærke som tegning .. **3.75**
Neglerenser, forsk. motiver **1.75**

Tørklæderinge
poleret ben med forskellige motiver **1.85** — uden motiv **1.50.**
Vi kan levere 6 stk. efter egen tegning til en patrulje.
Tørklæderinge af læder **0.50-0.85**

FELTFLASKER
original finsk militærmodel **med skruelåg,** aftageligt betræk og læderrem **8.85**

SILVA-kompas
orig. model — type 1 .... **27.50**
læder etui hertil **3.50**
Kortmålerpencil **18,50**

Orig. engelske stålexpander m. 3-4-5 fjedre kr. **13,25-14.75-16.75**
Boksehandsker — godt polstrede khaki ravndug .... pr. par **15.85**

Træningsdragter
svensk model — ren bomuld
25.50—29.50
Gymnastikbenklæder
hvide **6.90** — sorte **7.25—7.85**

Interlock-undertøj
korte benklæder **4.20—4.55—5.00**
trøjer u. ærmer **3.60—4.00—5.35**
trøjer m. ¼ ærme.... **6.50—6.75**

Rygsække — firkantet model
Bavian rygsæk ..... kr. **16.50**
kit-kat rygsæk ..... kr. **23.50**
Jamboree-meis .... **34.50—39.50**

Skuldertasker
8.25-9.00-9.60-10.60-11.25-12.25
Korttasker
6.85—7.85—10.35—19.50—22.50

Orienteringssko
box calf m. gummisåler
17.15—18.00
Fodboldstøvler
prima læder — stålsvang
29.00—31.75

BUKSER

MOLSKINDSBUKSER
stærkere end fløjl — lysebrune, i størrelserne 76—80—84—92—96
ordrene ekspederes i rækkefølge
kr. **29.50**

Korte uldne mørkeblå bukser
til spejdere og ulve **23.65—28.35**
Mørkeblå skibukser til ulveunger
størr. 64—74. .. kr. **28.35—31.00**

HUSK! De averterede varer fås både i jyllandsfilialen i Aarhus — i Odense og i København

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.
Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Eksp. Kl. 9–17½, Fredag 9–18, Lørdag 9–14
Odense: Klostervej 19, tlf. 12.418
Aarhus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon PAlæ 5711 . Kontortid Kl. 8–16, Lørdag Kl. 8–12 Giro 2284
Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret

FR. PALM GREISEN BOGTRYKKERI KBHVN.